

Jofre Bardagí, músic

El disc m'ha servit de teràpia”

Albert Lladó, albert@edicat.cat

Jofre Bardagí és un jove de vint-i-vuit anys amb una sensibilitat molt especial. Després de liderar el grup Glaucs, del que ara fa deu anys del primer disc, avui està molt engrescat amb Nut. El 2007 el comença presentant el seu primer disc en solitari Jo faig cançons. Un disc intimista i molt personal, amb una qualitat musical que feia temps que no es veia al panorama català. Un talent gegant al servei d'un món interior ple de sentiments on tots ens hi podem reconèixer. Un talent del que podrem gaudir a la presentació del disc, el proper 27 de febrer a la sala Luz de Gas.

- Aquest és un disc molt íntim. T'has sentit molt despulalat després d'haver fet aquest disc?

En un principi, sí. Em feia por i respecte que hi hagués tanta sinceritat. No sabia com s'ho prendria la gent. Però sembla ser que ha agradat.

“Vaig fer una cançó per treure'm tot allò que tenia a dins”

- La música, com qualsevol acte de creació, és catàrtica, per tant? T'ha servit com a teràpia?

Sí. Mentre ho feia pensava que m'estava fent més mal que bé. Una vegada ja ho he acabat, i ja puc parlar d'això, és quan m'he adonat que m'ha servit de teràpia.

-Quina diferència hi ha entre fer un disc en grup a fer-lo sol? Hi ha més responsabilitat i implicació?

Hi ha molta més implicació, i molta més responsabilitat. Potser al resultat final no es nota tant, però alhora de produir-lo sí que et sents molt sol. No tens ningú al costat que et digui per on tirar. Només tens la teva opinió, i això fa que tinguis molts dubtes.

-Com va sorgir el disc Jo faig cançons? Teries clar que es convertiria en un disc?

En cap moment vaig pensar en fer un disc. Vaig fer una cançó, “Jo faig cançons”, per treure'm tot allò que tenia a dins. La vaig tocar en directe i va agradar molt. Vaig pensar

en fer un single, o en penjar-la a Internet, però com que alhora anava fent cançons molt personals, i com que necessitava escriure cançons així, va sorgir poc a poc.

-Com ha evolucionat Jofre Bardagí, com a músic, des d'aquell primer concert als quinze anys fins avui?

Espero que evolucioni cap a un bon camí, però tampoc m'ho plantejo. Vas aprenent, vas coneixent el món aquest, però el més important és creure que sempre has d'aprendre coses.

-Ser fill de qui ets, t'ha perjudicat, t'ha ajudat o depèn del moment?

Depèn del moment. Professionalment, menys del que la gent es creu. Hi ha gent que ho ha fet servir per a dir coses estranyes, i inventar-se ximpleries. Personalment, m'ha ajudat molt, naturalment.

-Per què creus que Nut no va tenir tant de renom com Glaucs? Cantar en català, t'ajuda o et perjudica?

No sé què va passar amb el primer disc de Nut, però que hi ha una censura del mitjàns d'aquí si no cantes en català és evident. I ho trobo espectacularment injust. Aquestes coses no haurien de passar. Hem de normalitzar-ho tot.

“El més important és creure que sempre has d'aprendre coses”

-He vist al teu bloc que en un any tens previst treure un recopilatori de Glaucs, un altre disc en solitari, un disc de Nut i alguna altra cosa que no vols dir. Tens temps de tot?

Encara hem de fer més coses. Sí, hi ha temps per a tot. Vull tornar a fer “La Marató”, estic pensant en fer un documental...

Tal com raja

Nom complet: Jofre Bardagí Grima

Lloc i data de naixement: Barcelona, 21 d'agost de 1978

La primera vegada que vas pujar a un escenari: Al quinze anys en una festa d'aniversari.

Una qualitat? Intentar conèixer els meus defectes.

Una debilitat? El cine.

El plat que cuines millor: La cuina mexicana i la japonesa m'agraden molt. Cuinar-la i menjar-la.

Un lloc on t'agradaria viure: Buenos Aires

El millor moment de la teva carrera: Ara

I el pitjor: El final de Glaucs

Un projecte en el qual t'encantaria participar: En una pel·lícula de Woody Allen

Si no haguéssis sigut músic, què t'hagués agradat fer? Potser, director de cinema